U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce **S.** (na některých písemnostech též jako „S“ – pozn. soudu) **M. A. E. B.,** zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem V Tůních 11, Praha 2, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2006, čj. OAM-1058/LE-05-P07-2006, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 56/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2006, č. j. 47 Az 56/2006 - 19,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokáta Mgr. Umara Switata **s e u r č u j e** částkou 4800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. 8. 2006, čj. OAM-1058/LE-05-P07-2006, žalovaný zamítl žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o udělení azylu v České republice jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.) Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 9. 2006, č. j. 47 Az 56/2006 - 19, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kriteria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel zmatečnost řízení před soudem z důvodu, že podle jeho přesvědčení rozhodoval místně nepříslušný soud, neboť tranzitní prostor mezinárodního letiště ve V. P. umístěný 40 km od mezinárodního letiště nelze podle něj považovat za tranzitní prostor, nýbrž za přijímací středisko a tedy azylové zařízení, přičemž toto posouzení mělo podle stěžovatele vliv na určení místní příslušnosti soudu, pak s touto právní otázkou se již Nejvyšší správní soud vypořádal v rozsudku ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Azs 156/2006 - 38, www.nssoud.cz. Pokud jde o tvrzení stěžovatele v doplnění kasační stížnosti týkající se nedostatečných skutkových zjištění žalovaného i krajského soudu ohledně jeho důvodů pro udělení azylu, pak obdobná námitka byla již předmětem řady rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, z nichž lze namátkou uvést rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz. Pokud jde o tvrzení stěžovatele, že nebyl o možnosti vyjádřit svůj nesouhlas s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání vyrozuměn v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., pak Nejvyšší správní soud podotýká, že v souzené věci došlo k situaci, že oba účastníci řízení shodně navrhli, aby soud rozhodl o věci bez jednání. Byly tedy dány podmínky pro tento postup a nebyl tedy porušen § 51 odst. 1 s. ř. s.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 4200 Kč za dva úkony právní služby po 2100 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 3. 2007 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 2 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokáta činí 4800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu